

Sygn. akt II Ka 598/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Zawiślak
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agata Polkowska

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2015 r.

sprawy **K. M.**

obwinionej o wykroczenie z art. 25 ust. 1 i art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę obwinionej

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 28 lipca 2015 r. sygn. akt II W 106/14

zaskarżony wyrok uchyła i na podstawie art. 45 § 1 kw i art. 5 § 1 pkt 4 kpw postępowanie przeciwko obwinionej K. M. umarza wobec przedawnienia karalności wykroczenia; stwierdza, że wydatki postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 598/15

UZASADNIENIE

K. M. była obwinioną o to, że:

w okresie od 5 czerwca 2013 roku do 17 września 2013 r. w G., gm. S., będąc Prezesem Spółki (...) (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej rozpowszechniła za pomocą strony internetowej Spółki nieprawdziwe i wprowadzające w błąd wiadomości o swoim przedsiębiorstwie oraz wiadomości wprowadzające w błąd klienta odnośnie pochodzenia oferowanego do sprzedaży towaru,

tj. o wykroczenie z art. 25 ust 1 i art. 26 ust. 2 Ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U z 2003 r. Nr 153, poz. 1503).

Wyrokiem z dnia 28 lipca 2015 roku Sąd Rejonowy w Garwolinie uznał obwinioną K. M. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za ten czyn na podstawie art. 25 ust. 1 Ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U z 2003 r. Nr 153, poz. 1503) w zw. z art. 9 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierzył jej karę grzywny w kwocie 500 złotych i zasądził do niej na rzecz Skarbu Państwa 150 złotych tytułem kosztów postępowania.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca obwinionej, który zaskarżył wyrok w całości na jej korzyść i zarzucił obrazę art. 5 § 1 pkt 9 kpw w zw. z art. 27 pkt 1 Ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji poprzez procedowanie przy istniejącej negatywnej przesłance procesowej w postaci braku żądania pokrzywdzonego ścigania wykroczenia, co wymagane jest przez przepis art. 27 pkt 1 wyżej wymienionej Ustawy. Niezależnie od powyższego zarzucił również obrazę art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk i art. 424 § 1 kpw, która miała wpływ na treść wyroku, a w szczególności oparcie rozstrzygnięcia o winie obwinionej poprzez dowolną ocenę dowodów i nieuwzględnienie wątpliwości na korzyść obwinionej, podczas gdy zgromadzone w sprawie dowody nie wykluczają, iż obwiniona nie dopuściła się zarzucanego jej wykroczenia.

Poza wyżej wymienionymi zarzutami obrońca zarzucił też błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jej treść, a polegający na przyjęciu, że K. M. dopuściła się zarzucanego jej czynu, a w szczególności że informacje przekazane za pomocą strony internetowej były nieprawdziwe i wprowadzające w błąd podczas, gdy były one prawdziwe, a przede wszystkim nie wiązało się to z żadną korzyścią majątkową.

W konkluzji apelujący wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie K. M. od zarzucanego jej czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, bądź też o umorzenie postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu Okręgowego apelacja obrońcy obwinionej K. M. jest zasadna jedynie w zakresie wniosku o umorzenie postępowania wobec przedawnienia karalności wykroczenia.

Zgodnie z art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. Z artykułu 5 § 1 pkt 4 kpw wynika natomiast, że nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy nastąpiło przedawnienie orzekania.

Zważywszy na fakt, iż przypisane obwinionej K. M. wykroczenie zostało popełnione w okresie od 5 czerwca 2013 roku do 17 września 2013, a zatem w dniu 17 września 2015 roku upłynął 2 letni okres od popełnienia tego wykroczenia, Sąd Odwoławczy zobligowany był zaskarżony wyrok uchylić i na podstawie wyżej wymienionych przepisów postępowanie przeciwko K. M. umorzyć wobec przedawnienia karalności wykroczenia.

W konsekwencji powyższego, Sąd na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 119 kpw stwierdził, iż wydatki postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.